

или въ друго място на града. Утре рано ще умоли нѣкого отъ слугите за да отиде да я търси. »

« Увѣренъ съмъ че ще я намѣри, че ще ми я доведе преди Арбакъ да разумѣе нещо. Да, да, друго средство нема; Е? хитрушка, ако ми минешъ на рѣка! Я виждъ негодната! побѣгна и ми остави само вода. Ако да бѣше поне вино щѣхъ да са утѣши въ тъзи бѣда. »

Когато Сосій тѣй оплетенъ въ мрежата кроеше какъ да олуви пакъ Недія, безокото момиченце премина тихо колонадата съ свойственната ѝ бѣрзина, която както казахмы я характерисваше, и като изминѫ портика който водише въ градината приближаваше вече до вратата. Въ тъзи минута шумъ отъ стѣшки ѝ са счу че са приближава къмъ нея и различи натъртенъ гласъ на Арбака; тя са спрѣ за една минута беспокойна и уплашена, но тосъ чашъ ѝ доде на умъ че въ този домъ имаше единъ потаенъ входъ, прѣзъ който влѣзвахѫ прелестните предметы на нощнѣтѣ бакханалии на египтиниа, и че този входъ като са извива въ вѣтрешното основание на пространното туй зданіе водише къмъ вратата които теже имахѫ съобщеніе съ градината. «Ако за добра честь ги намѣрихъ отворени! мысляше си тя и като са повѣрихъ бѣрже и слѣзе по една тѣсна стълба намѣри са предъ исканиния входъ; но увы! не бѣхѫ отворени желаемите врати, и когато бѣрзаше за да са увѣри въ туй чу задъ нея си гласа на Калана и тосъ чашъ и Арбака който му отговаряше на низко. Не можаше тя слѣдователно да останет тамъ, защото позна че и двамата идяхѫ къмъ вратата заради туй тя са, оттегли отъ тамъ и са намѣри въ място съвсѣмъ непознато неизвѣдукътъ тамъ ѝ са видѣ по влаженъ и по студенъ и тя са утѣши като помисли че са намѣрва въ винните земници на великолѣвната онзи домъ, или поне въ нѣкое низко място дѣто не можаше да стѣпи гордѣйтъ домовладыка. Напрѣзна надѣжда! острѣйтъ ѝ слухъ различи вървѣжа на сѫщите тѣзи человѣци. Заради туй тя побѣрза да върви напрѣдъ и като простираше рѣцъ намѣрваше стълпове широки, направени отъ кирпици; и като избѣгваше тѣзи опасности съ свойственниятъ инстинктъ който еще повече изостряше отъ страхъ, слѣдуваше да пристѣпва и осѣти въздуха по малко студенъ и кога какъ са спрѣше за да си отдѣхне чуваше сѫщия шумъ отъ вървѣжъ и глѣчка отъ неясни гласове. Тя опрѣ най подиръ до една стѣна, която повидимому ѝ преграждаше пътя и потърси да намѣри нѣкоя дупка или нещо подобно за да ся затули и скрие но направдно. Като са исправи тя обраташе на сѣкѫдѣтѣ отчайно рѣцѣтѣ си